

РЕШЕНИЕ

№ 1466

гр. Пловдив, 27.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VI СЪСТАВ, в публично заседание на девети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Величка П. Белева

Членове: Надежда Н. Дзивкова Рашкова
Виделина Ст. Куршумова
Стойчева

при участието на секретаря Тодорка Г. Мавродиева
като разгледа докладваното от Величка П. Белева Въззивно гражданско дело № 20235300502103 по описа за 2023 година

Производство по чл. 258 и следв. от ГПК, образувано по жалба на ответника по спора Прокуратурата на РБългария срещу Решение № 185 от 18.06.2023 г. по гр.д. № 1464/2022 г. на РС – Карлово **в частта**, с която въззивникът е осъден на основание чл. 2 ал. 1 т. 3 от ЗОДОВ да заплати на въззиваемият – ищец Т. С. Т., ЕГН – ***** сумата 4 000 лв., съставляваща обезщетение за неимуществени вреди, претърпени от повторно задържане и образуване на прокурорска преписка вх. № 6053/2022 г. по описа на ОП – Бургас по Европейска заповед за арест № 30, издадена на 30.08.2021 г. от Заместник – апелативния прокурор на Апелативна Прокуратура на Т. Р. Г. и образувани наказателни производства по ЧНД № 1043/2022 г. и ЧНД № 1045/2022 г. – и двете по описа на ОС – Бургас, по чл. 43 ал. 2 от ЗЕЕЗА вр. чл. 64 ал. 1 от НПК за вземане на мярка „ задържане под стража „ и за разглеждане на казаната ЕЗА по същество – по които мярката за задържане е отказана, а производството по ЕЗА е прекратено поради това, че с влязло в сила на 23.11.2021 г. Решение № 153/16.11.2021 г. по ЧНД № 2066/2021 г. на ОС – Пловдив е отказано изпълнение от българския съд на същата ЕЗА срещу Т..

Въззивникът обжалва решението само досежно размера на така присъденото обезщетение, като поддържа оплаквания че същият не е съответен – завишен е, спрямо действително претърпените вреди. Моли за намаляване на обезщетението.

От въззиваемата страна е депозиран отговор за неоснователност на жалбата.

Съдът установи следното:

Производството пред районния съд е образувано по иск с правно основание чл. 2 ал. 1 т. 3 от ЗОДОВ за репарирание на претърпени от ищеца Т. С. Т. неимуществени и имуществени вреди от незаконни действия на Прокуратурата на РБългария, изразяващи се в

повторно задържане и образуване срещу Т. на прокурорска преписка вх. № 6053/2022 г. по описа на ОП – Бургас по Европейска заповед за арест № 30, издадена на 30.08.2021 г. от Заместник – апелативния прокурор на Апелативна Прокуратура на Т. Р. Г. – по която е постановено задържането му за 72 часа, и са образувани наказателни производства по ЧНД № 1043/2022 г. и ЧНД № 1045/2022 г. – и двете по описа на ОС – Бургас, по чл. 43 ал. 2 от ЗЕЕЗА вр. чл. 64 ал. 1 от НПК за вземане на мярка за неотклонение „ задържане под стража „, и за разглеждане на казаната ЕЗА по същество – по които мярката за задържане е отказана, а производството по ЕЗА е прекратено поради това, че с влязло в сила на 23.11.2021 г. Решение № 153/16.11.2021 г. по ЧНД № 2066/2021 г. на ОС – Пловдив е отказано изпълнение от българския съд на същата ЕЗА срещу Т..

С необжалваната и влязла в сила част на решението искът досежно имуществените вреди е отхвърлен изцяло / поради недоказаност на вредите /, а досежно неимуществените вреди - отхвърлен като неоснователен за разликата над 4 000 лв. до претендираните 10 000 лева.

Предмет на въззивната проверка е решението, с което искът е уважен за присъдените 4 000 лева.

По делото е безпротиворечиво установено, че с ЕЗА, издадена на 30.08.2021 г. от Заместник – апелативния прокурор на Апелативна Прокуратура на Т. Р. Г. е поискано предаване на *** гражданин Т. С. Т., ЕГН – ***** с цел провеждане на наказателно производство за престъпление „ оказване на помощ при незаконно влизане и пребиваване „, а именно за това, че на 15.10.2019 г. около 10,40 часа умишлено е подпомогнал друго лице – *** гражданин Р. Т. В., да транспортира 28 бежанци от И., И. и Б. на територията на Р.Г. в района на магистралната мрежа до А., Д. – престъпление по чл.1,5,6,8,12,13/д/, 14,16,17,18,19,26 пар. 1а, 47,51,52,57,79,94 пар.1 НК, чл. 30 пар. 1а,7,10,11 на Закон № 4251/2014.

В образуваното по казаната ЕЗА производство по чл. 44 и следв. от ЗЕЕЗА по ЧНД № 2066/2021 г. по описа на ОС - Пловдив е постановено Решение № 153 от 16.11.2021 г., с което е отказано предаване на *** гражданин Т. С. Т. на компетентните органи на съдебните власти на Р. Г. въз основа на казаната ЕЗА. Разпоредено е да се уведоми молещата държава за съдебното решение, както и препис от същото да се изпрати на Министерство на правосъдието, Дирекция Международно правно сътрудничество и европейски въпроси „, и на Върховна касационна прокуратура, отдел Международен, което е изпълнено на 23.11.2021 г. – датата на влизане в сила на решението.

Въпреки това, на 03.09.2022 г. на път за почивка към морето, заедно със съпругата и внучето си, ищецът е бил задържан за 24 часа от полицейските органи на ГПУ – Ц. на основание същата ЕЗА, чието изпълнение е било отказано от ОС – Пловдив с казаното влязло в сила съдебно решение.Образувана е прокурорска преписка № 6053/2022 г. по описа на ОП – Бургас, по която на 04.09.2022 г. е издадено Постановление за задържането на Т. за 72 часа на основание чл. 42 ал. 2 вр. ал. 5 от ЗЕЕЗА, образувани са от прокуратурата две наказателни производства по ЗЕЕЗА пред ОС - Бургас – на 06.09. 2022 г. ЧНД № 1043/2022 г. за вземане мярка за неотклонение „ задържане под стража“ във връзка с казаната ЕЗА / на основание чл. 43 ал. 2 от ЗЕЕЗА вр. чл. 64 от НПК / и на 06.09. 2022 г. и ЧНД № 1045/2022 г. – по същество на европейската заповед за арест. По първо посоченото дело е постановено Определение № 857 от 06.09.2022 г. , с което съдът е отказал искането за вземане спрямо ищеца на мярката за неотклонение „ задържане под стража „, и същият е освободен незабавно. По второ посоченото дело е постановено Определение от 09.09.2022 г., за прекратяване на производството като недопустимо образувано - наличие на влязлото в сила решение по ЧНД № 2066/2021 г. по описа на ОС – Пловдив, с което същото искане на същото основание и спрямо същото лице е отказано. Посочено е също така, че по данни на Началник отдел „СИРЕНЕ „ към Дирекция „ Международно оперативно сътрудничество „,

при МВР относно повторното задържане на Т., *** власти по същество не поддържат издадената ЕЗА, а само алтернативната мярка „ установяване на адрес „ на територията на РБългария.

При така установеното искът е по основание доказан – за което няма и спор между страните. От страна на Прокуратурата на РБългария е недопустимо осъществена незаконна наказателна репресия спрямо Т. – повторно задържане и образуване на наказателно производство по ЗЕЕЗА във връзка с издадена от *** власти ЕЗА от 30.08.2021 г., по която българския съд се е произнесъл с влязло в сила решение, отказвайки предаването на лицето на *** власти.

Относно размера

Възведените неимуществени вреди са стрес, шок, унижение, срам, чувство на безсилие и безпомощност, страх от екстрадиция в чужда държава за тежко умишлено престъпление / трафик на мигранти /, наказуемо с лишаване от свобода от 8 години за всеки незаконен мигрант, страх от осъждането му за това престъпление. Акцентираща се върху начина, по който е станало задържането му – пред очите на неговите съпруга и внук в момент, когато тримата пътували към морето на почивка, като и последните останали на пътя над 10 часа, което му причинило и притеснения какво ще стане с тях и как ще успеят да се приберат. Акцентираща се върху това, че още не са отшумели негативните му преживявания от първото му задържане по ЕЗА, когато прекарал в ареста на ЦЗ – П. 21 денонощия. Поддържа, че се е страхувал да излиза, да пътува, не знаел „ колко пъти могат да го задържат за едно и също „. Затворил се в къщи, ограничил социалните си контакти.

Влошило се здравословното му състояние под формата на безсъние, липса на апетит, във връзка и с отпреди съществуващи тежки хронични заболявания – диабет и хипертония.

Тези вреди са обичайно вследствие от осъществената от страна на Прокуратурата на РБългария незаконна наказателна репресия, които не се нуждаят от нарочно доказване, в случая са и установени от показанията на ищцовите свидетелите. Според показанията на съпругата на ищеца Д.Г.Т., на трети септември сутринта тя и съпругът ѝ тръгнали с караваната на почивка на морето, заедно с внучето. При рутинна проверка на пътя ги спрели и Т. бил задържан. Тя и детето останали на пътя и започнали да звънят на роднини и приятели, техни познати се отзовали и ги закарали до „П.“, след като го пуснали от ареста и Т. отишъл при тях. Първоначално бил задържан в К., след това в Б. Бил задържан четири денонощия, два - три дни останал без лекарствата си за високо кръвно и диабет, тъй като не му позволили да ги вземе, не му позволили и да се облече, задържали го както пътувал по джапанки и с найлонова торба. След освобождаването му бил стресиран, в шок, това било второто му задържане заради делото в Г.. Страхувал се да пътува, защото някъде на пътя може пак да го задържат. Бил изключително притеснен от обвинението, което било за трафик на имигранти и за което им казали, че *** закон предвижда 224 години затвор / по 8 години за имигрант /. В същия смисъл и показанията на дъщерята на въззиваемия С.Т.Т. Според тях повторното задържане на баща ѝ във връзка с делото в Г. му се отразило изключително тежко. Не можел да спи, повишавало се кръвното му налягане, отложил планирана операция на ставите на краката. Не искал да излиза, още по малко да пътува, тъй като се страхувал че може да бъде задържан и трети път. Сега малко се успокоил от случилото се в Б., но все още е много притеснен за делото в Г., до приключването на което баща ѝ не може да се успокои и възстанови, тъй като по това дело искат да го осъдят на 224 години затвор за трафик на имигранти, в какъвто не е участвал.

Съобразявайки така претърпените обичайни негативни емоционални изживявания от една страна и от друга кратката продължителност на повторно образуваните по същата ЕЗА ЧНД № 1043/2022 г. / 1 ден / и ЧНД № 1045/2022 / 3 дни /, продължителността на

задържането на ищеца от страна на прокуратурата в ареста в рамките на 2 денонощия / задържан на 04.09.2022 г. , освободен на 06.09.2022 г. /, във връзка и с тежестта на престъплението, за което е била издадена ЕЗА, чистото му съдебно минало, районният съд е определил размера на обезщетението на 4 000 лева.

Въззивникът обжалва така определения размер с оплаквания, че не е съответен на действително претърпените вреди, тъй като реалното задържане под стража на въззиваемия в следствения арест е било само за две денонощия, а наказателното производство по същество на казаната ЕЗА е с продължителност от 6 дни, като прекратяването му е постановено от съда на шестия ден от образуването на прокурорската преписка. Поддържа да не е съобразен и критерия „обществено икономическата обстановка в страната „ за периода на наказателното преследване – от образуване на прокурорската преписка на 04.09.2022 г. и произнасянето на съда по ЧНД от 09.09.2022 г..

Жалбата е неоснователна.

Действително, повторното наказателно производство по ЗЕЕЗА е приключило в рамките на 6 дни, считано от образуването му от Прокуратурата на 04.09. и произнасянето на съда на 09.09., от които задържането на ищеца е било с реална продължителност две денонощия – от страна на прокуратурата на основание чл. чл. 42 ал. 2 вр. ал. 5 от ЗЕЕЗА, в следствения арест в затвора в Б., като и търпените от ищеца неимуществени вреди са в рамките на обичайните, съответно не са настъпили вреди извън тях, довели до трайно влошаване на физическото и психическо здраве, социално икономическите условия на живот в страната за периода на наказателната репресия. Същевременно обаче са налице множество обективно проявени и установени по делото обстоятелства, които предполагат по висок интензитет на негативните изживявания, съответно на размера на обезщетението. В тази насока следва да се има предвид тежестта на извършеното от Прокуратурата на РБългария – органа, който следи за спазване на законността в страната, нарушение на закона – повторно неоснователно задържане под стража и образувано наказателно производство по ЗЕЕЗА по ЕЗА, по която българският съд се е произнесъл с влязло в сила решение, отказвайки изпълнението й; обвинението в Р.Г. е за тежко умишлено престъпление – за възбуждането и воденето което Прокуратурата РБългария не носи отговорност, но същото следва да бъде съобразено доколкото именно за така повдигнатото срещу ищеца обвинение той е бил повторно задържан по същата ЕЗА и е образувано – също повторно, производство за екстрадицията му в Г.; начина, по който е осъществено задържането – отивайки на почивка, в присъствието на съпругата и малолетния му внук, които са останали безпомощни на пътя с часове и който факт е засилил претърпените негативни изживявания; възрастта на ищеца / *** г. / и хронични негови заболявания /диабет, хипертония / - установени от показанията на личния му лекар, свид. М.Т.Д., които предполагат ниска негова устойчивост на стрес, чистото съдебно минало на ищеца.

С оглед така установеното съдът намира, че размера на обезщетението за така претърпените неимуществени вреди е правилно определен от районния съд, същото е съответно на причинените вреди и се явява справедливо по смисъла на чл. 52 от ЗЗД. Тоест жалбата е неоснователна, първоинстанционното решение в обжалваната му част се потвърждава като правилно.

С оглед този инстанционен резултата на въззиваемият се присъждат направените за въззивното производство разноски в размер 600 лв., съставляващи възнаграждение за един адвокат. Възражението по чл. 78 ал. 5 от ГПК е неоснователно, тъй като така договореното и заплатено адвокатско възнаграждение не надвишава минимума по чл. 7 ал. 2 т. 2 от Наредбата по чл. 36 от ЗА.

И съдът

РЕШИ:

Потвърждава Решение № 185 от 18.06.2023 г. по гр.д. № 1464/2022 г. на РС – Карлово в **обжалваната част** - с която Прокуратурата на Р. България е осъдена на основание чл. 2 ал. 1 т. 3 от ЗОДОВ да заплати на Т. С. Т. , ЕГН – ***** сумата 4 000 / четири хиляди / лева, съставляваща обезщетение за неимуществени вреди, претърпени от повторно задържане и образуване на прокурорска преписка вх. № 6053/2022 г. по описа на ОП – Бургас по Европейска заповед за арест № 30, издадена на 30.08.2021 г. от Заместник – апелативния прокурор на Апелативна Прокуратура на Т. Р. Г. и образувани наказателни производства по ЧНД № 1043/2022 г. и ЧНД № 1045/2022 г. – и двете по описа на ОС – Бургас, по чл. 43 ал. 2 от ЗЕЕЗА вр. чл. 64 ал. 1 от НПК за вземане по отношение на Т. С. Т. на мярка за неотклонение „ задържане под стража „ и за разглеждане на казаната ЕЗА по същество – по които мярката за задържане е отказана, а производството по ЕЗА е прекратено поради това, че с влязло в сила на 23.11.2021 г. Решение № 153/16.11.2021 г. по ЧНД № 2066/2021 г. на ОС – Пловдив е отказано изпълнение от българския съд на същата ЕЗА срещу Т., ведно със законната лихва върху присъдената сума от 4 000 лв., считано от 19.09.2022 г. до окончателното ѝ изплащане, както и деловодни разноски за първоинстанционното производство в размер на 562, 29 лева.

Осъжда Прокуратурата на Р. България да заплати на Т. С. Т. , ЕГН – ***** разноски за въззивното производство в размер на 600 / шестстотин / лева – възнаграждение за един адвокат.

Решението може да се обжалва пред Върховен Касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____